

UZASADNIENIE

Formularz UK 1	Sygnatura akt	VII K 828/28	
Jeżeli wniosek o uzasadnienie wyroku dotyczy tylko niektórych czynów lub niektórych oskarżonych, sąd może ograniczyć uzasadnienie do części wyroku objętych wnioskiem. Jeżeli wyrok został wydany w trybie art. 343, art. 343a lub art. 387 k.p.k. albo jeżeli wniosek o uzasadnienie wyroku obejmuje jedynie rozstrzygnięcie o karze i o innych konsekwencjach prawnych czynu, sąd może ograniczyć uzasadnienie do informacji zawartych w częściach 3–8 formularza.			
1. USTALENIE FAKTÓW			
1.1. Fakty uznane za udowodnione			
Lp.	Oskarżony	Czyn przypisany oskarżonemu (ewentualnie zarzucany, jeżeli czynu nie przypisano)	
1	W. Ż. (1)	Czyn przypisany oskarżonemu w pkt 1 sentencji wyroku	
Przy każdym czynie wskazać fakty uznane za udowodnione	Dowód	Numer karty	

<p>1. Oskarżony W. Ż. (1) to były sędzia piłkarski. Między innymi w latach 2003 - 2004 roku pełnił funkcję obserwatora P. (...) – organizatora profesjonalnych zawodów sportowych o mistrzostwo (...) ligi piłkarskiej.</p>	<p>1) Wyjaśnienia i zeznania M. P. 2) Wyjaśnienia oskarżonego 3) Wyjaśnienia i zeznania D. P.</p>	<p>1) 4-10, 986v-987v, 2) 19-23, 24-26, 985-985v 3) 32-44, 46-56, 57-63, 65-72, 74-84, 88-95, 1417-1418, 1423-1423v</p>	
<p>2. Między innymi w tym okresie działała w polskim środowisku piłkarskim zorganizowana grupa przestępcza, które miała na celu ustawianie wyników meczów w (...) lidze piłkarskiej. Jedną z kluczowych ról w tej grupie odgrywał R. F. (1). Miał on dobre kontakty w środowisku piłkarskim. Dzięki temu wiedział wcześniej jaka będzie obsada sędziowska na dany mecz i kto będzie jego obserwatorem. Wtedy R. F. (1) był łącznikiem pomiędzy sędziami meczu, obserwatorami meczu a właścicielami i działaczami klubów. Miało to na celu umożliwienie kontaktu danego sędziego, obserwatora meczu z właścicielem, działaczem klubu. Podczas spotkania sędziów, obserwatorów z właścicielami, działaczami klubów, ci ostatni przekazywali pieniądze sędziom, obserwatorom w zamian za korzystne decyzje sędziowskie podczas meczów ich drużyn. R. F. (1) za pośredniczenie w tych kontaktach otrzymywał</p>	<p>1) Wyjaśnienia R. F. (1) 2) Wyjaśnienia i zeznania M. P. 3) Częściowo wyjaśnienia oskarżonego 4) Wyjaśnienia i zeznania D. P.</p>	<p>1) 1-3 2) 4-10, 12, 13-14, 986v-987v 3) 19-23, 24-26, 985-985v 4) 32-44, 46-56, 57-63, 65-72, 74-84, 88-95, 1417-1418, 1423-1423v</p>	

<p>od działaczy, właścicieli klubów pieniądze.</p>			
<p>3. W. Ż. (1) również działał w tej grupie. Uczynił sobie z popełniania przestępstw stałe źródło dochodu. Jako obserwator sędziów, oceniał ich pracę na każdym meczu i wystawiał noty. Uzyskiwane oceny miały wpływ na możliwość awansu poszczególnych sędziów. W ten sposób W. Ż. (1) wpływał na sędziów aby sprzyjali w swoich decyzjach wskazanej przez niego drużynie. Odmowa oskarżonemu wiązała się z degradacją w środowisku sędziowskim i brakiem możliwości awansu. W. Ż. (1) był bardzo znaną i wysoko postawioną osobą w środowisku. R. F. (1) i W. Ż. (1) znali się bardzo dobrze.</p>	<p>1. Częściowo wyjaśnienia oskarżonego</p> <p>2. Wyjaśnienia i zeznania D. P.</p> <p>3. Wyjaśnienia i zeznania M. P.</p>	<p>1) 24-26</p> <p>2) 32-44, 51-56, 57-63, 65-72, 74-84, 88-95, 1417-1418, 1423-1423v</p> <p>3) 4-10, 986v-987v</p>	
<p>4. W dniu 28 kwietnia 2004 roku miał być rozegrany mecz (...) z (...). Do sędziowania tego meczu został wyznaczony M. P.. Obserwatorem tego meczu był W. Ż. (1).</p>	<p>1) Wyjaśnienia i zeznania M. P.</p> <p>2) Wyjaśnienia i zeznania D. P.</p> <p>3) Wyjaśnienia oskarżonego</p>	<p>1) 4-10, 986v-987v</p> <p>2) 46-56, 57-66, 88-95, 1417-1418, 1423-1423v</p> <p>3) 19-23, 24-26, 985-985v</p>	
<p>5. W kwietniu 2004 roku oskarżony przyjął od działających wspólnie i w porozumieniu D. P. i R. F. (1) obietnicę korzyści majątkowej. Następnie przyjął obiecaną korzyść majątkową w kwocie 20 000 złotych. Korzyść ta została przyjęta w zamian za nieuczciwe zachowanie, podczas rozgrywanego</p>	<p>1) Wyjaśnienia i zeznania D. P.</p> <p>2) Wyjaśnienia i zeznania M. P.</p> <p>3) Wykazy połączeń telefonicznych wraz z wykazem logowań telefonów do stacji (...)</p>	<p>1) 32-44, 46-56, 57-66, 74-84, 88-95, 1417-1418, (...) -1423v</p> <p>2) 4-10, 12, 13-14, 986v-987v</p> <p>3) 101-103, 104-107, 108-156, 157-245, 246-351, 352-551, 552-572, 573-675,</p>	

w dniu 28 kwietnia 2004 roku spotkania piłkarskiego pomiędzy drużynami (...) i (...). W. Ż. (1) zagwarantował, że podczas tego meczu, sędziowie tego spotkania, będą podejmowali korzystne decyzje sędziowskie dla (...). Ponadto zostaną wystawione wysokie oceny pracy sędziom, niezależnie od tego jaki będzie rzeczywisty poziom sędziowania. Zachowania te miały na celu zapewnienie osiągnięcia korzystnego wyniku sportowego dla (...) w tym meczu oraz zapewnienia osiągnięcia korzystnego wyniku sportowego tego klubu w rozgrywkach o mistrzostwo (...) ligi piłkarskiej w sezonie 2004/2005.

Dwa dni przed meczem R. F. (1) dzwonił do szefa polskich sędziów Jerzego Gosia. W ten sposób poznał obsadę kolejki. Następnie zadzwonił do W. Ż. (1). Po pewnym czasie ponownie dzwonił do W. Ż. (1). Dzień przed meczem D. P. zadzwonił do R. F. (1). W międzyczasie dochodziło do kontaktów telefonicznych R. F. (1) i J. K., który był działaczem (...) Z. (...) W dniu 27 kwietnia 2004 roku o godzinie 13:08 przeprowadzili ze sobą rozmowę. Po tej rozmowie o godz. 13:11 R. F. (1) telefonował do W. Ż. (1).

4) Sprawozdanie z analizy połączeń telefonicznych 4) 687

O godzinie 14:36 R. F. (1) ponownie rozmawiał z W. Ż. (1). Po tej rozmowie R. F. (1) o godzinie 14:57 wysłał sygnał do D. P.. O godzinie 15:00 D. P. oddzwonił do R. F. (1). Tego dnia dochodziło do kolejnych kontaktów telefonicznych R. F. (1) z W. Ż. (1) i D. P.. W trakcie tych rozmów R. F. (1) zapewniał D. P., że w dniu meczu zajmie się zapewnieniem przychylności sędziego i obserwatora. W dniu meczu o godzinie 09:15, 10:48 D. P. rozmawiał z R. F. (1). O godzinie 10:43 R. F. (1) przeprowadził rozmowę z W. Ż. (1). Przed meczem doszło do spotkania R. F. (1), J. K. i W. Ż. (1) w restauracji (...) w S., przy ulicy (...). O godzinie 17:52 D. P. zatelefonował do R. F. (1). Następnie udał się do restauracji (...). W restauracji (...) przekazał R. F. (1) pieniądze w kwocie 20.000 złotych celem przekazania tych pieniędzy W. Ż. (1). R. F. (1) omyłkowo włożył te pieniądze do kieszeni marynarki J. K.. Kiedy J. K. zakładał marynarkę, R. F. (1) zorientował się, że doszło do pomyłki. Wtedy zabrał pieniądze z marynarki J. K. i przekazał W. Ż. (1).

6. M. P. w dniu 28 kwietnia 2004 roku, przyjechał na stadion (...). Przed meczem,

1) Wyjaśnienia i zeznania M. P.

1) 4-10, 986v-987v
2) 46-56, 57-63,

<p>na stadionie, obserwator meczu - W. Ż. (1) poprosił M. P. aby sprzyjał w swoich decyzjach (...). Po tej rozmowie do M. P. przyszedł właściciel (...) – D. P. i chciał mu wręczyć pieniądze w zamian za korzystne decyzje sędziowskie dla jego drużyny. M. P. powiedział, że będą mogli na temat pieniędzy porozmawiać po meczu. Mecz wygrała (...) 3:0. Po meczu była zorganizowana kolacja w klubowym barze. W kolacji tej wzięli udział sędziowie meczu i D. P.. W. Ż. (1) nie brał udziału w tej kolacji. Zanim M. P. opuścił klubowy bar, D. P. przekazał mu 20 000 złotych.</p>	<p>2) Wyjaśnienia i zeznania D. P.</p>	<p>1417-1418, 1423-1423v</p>	
<p>7. Oskarżony nie był dotychczas karany.</p>	<p>Dane o karalności</p>	<p>1433</p>	
<p>1.2. Fakty uznane za nieudowodnione</p>			
<p>Lp.</p>	<p>Oskarżony</p>	<p>Czyn przypisany oskarżonemu (ewentualnie zarzucany, jeżeli czynu nie przypisano)</p>	
<p>Przy każdym czynie wskazać fakty uznane za nieudowodnione</p>	<p>Dowód</p>	<p>Numer karty</p>	
<p>2. OCena DOWODÓW</p>			

<p>2.1. Dowody będące podstawą ustalenia faktów</p>			
<p>Lp. faktu z pkt 1.1</p>	<p>Dowód</p>	<p>Zwięźle o powodach uznania dowodu</p>	
<p>1</p>	<p>Wyjaśnienia i zeznania M. P. Wyjaśnienia oskarżonego Wyjaśnienia i zeznania D. P.</p>	<p>Wskazany osobowy materiał dowodowy wzajemnie się uzupełnia dlatego też zasługuje na wiarę. Niezależnie od tego fakt ten nie budzi żadnych wątpliwości.</p>	
<p>2, 3</p>	<p>Wyjaśnienia R. F. (1) Wyjaśnienia i zeznania M. P. Częściowo wyjaśnienia oskarżonego Wyjaśnienia i zeznania D. P.</p>	<p>Sąd ustalając ten fakt miał na uwadze przede wszystkim stanowcze i konsekwentne wyjaśnienia i zeznania D. P.. Świadek ten w sposób bardzo szczegółowy opisał jak wyglądał proceder opłacania sędziów i obserwatorów przez działaczy i właścicieli klubów. Głównie przedstawił ten proceder z perspektywy (...), której był właścicielem. Ponadto ze szczegółami opisał rolę jaką pełnił w tym procederze R. F. (1), W. Ż. (1), inni sędziowie i obserwatorzy oraz działacze i właściciele klubów. Wyjaśnienia i zeznania D. P. są konsekwentne, logiczne i spójne dlatego też zasługują na wiarę. Ponadto za prawdziwością tych depozycji przemawia również to, że wiązały się one ze ściąganiem na siebie ewentualnej odpowiedzialności karnej</p>	

przez D. P.. On bowiem również jako właściciel (...) uczestniczył w tym procederze. Jak sam przyznał zaangażował się w proceder opłacania sędziów i obserwatorów, kiedy zamierzał awansować z (...) do 1 ligi. Wtedy R. F. (1) uświadomił mu, że nie będzie to możliwe bez jego pomocy w opłaceniu sędziów i obserwatorów. D. P. zgodził się na to, gdyż chciał pokazać ojcu, że również jemu uda się osiągnąć sukces w świecie piłkarskim. Oczywiście Sąd oceniając zeznania D. P. miał też na uwadze, że wyjaśnienia i zeznania D. P., który poszedł na współpracę z organem prokuratorskim mogły być ewentualnie podyktowane chęcią uzyskania korzystnej pozycji dla siebie w procesie.

Dlatego taki dowód niewątpliwie oceniać należy z dużą ostrożnością i w powiązaniu z innymi dowodami zebranymi w sprawie. Oczywiście nie można wykluczyć, że osoby współpracujące w postępowaniu z organami ścigania (tzw. przestępcy skruszeni) traktują swe wypowiedzi instrumentalnie. Nie sposób jednak także sformułować wobec nich generalnego nakazu nieufności z tego tylko powodu, że zeznają w specyficznej sytuacji

procesowej i uzyskują profity za wyjawienie działalności przestępczej własnej lub innych osób.

Zeznania jedyne go świadka (czy to koronnego czy "zwykłego") mogą stanowić podstawę ustaleń faktycznych, jeśli tylko pozostają w zgodzie z regułami poprawnej oceny dowodów, przy czym wiarygodnym świadkiem może być zarówno osoba o nieposzlakowanej opinii, jak i przestępca. Chęć uzyskania korzystnej dla siebie pozycji w toczącym się postępowaniu karnym nie oznacza przecież automatycznie, że relacjonując zdarzenie świadek celowo podawał nieprawdę, czy zatajał prawdę.

Ustawa procesowa nie daje też podstaw do preferowania lub dyskwalifikowania dowodów według kryterium, czy jest on korzystny, czy też obciążający dla oskarżonego. O wartości dowodu nie stanowi ocena z punktu widzenia interesów stron, lecz treść dowodu - tak w aspekcie jego wewnętrznej spójności, jak i w konfrontacji z treścią innych dowodów. Żaden bowiem dowód nie może być oceniany w oderwaniu od wymowy wszystkich pozostałych.

Zasada swobodnej oceny dowodów nie daje podstaw do apriorycznego preferowania lub dyskwalifikowania jednych dowodów na rzecz drugich zarówno według klucza najkorzystniejszego dla oskarżonego, jak też przeciwnego kryterium. O wartości dowodowej stanowi bowiem nie kierunek dowodu z punktu widzenia interesów oskarżonego albo oskarżyciela publicznego, lecz wyłącznie treść dowodu, tak w aspekcie jego wewnętrznej spójności, jak i w konfrontacji z treścią innych dowodów.

Zeznania i wyjaśnienia D. P. znajdują potwierdzenie w wyjaśnieniach R. F. (1) (Fryzjera) złożonych na etapie postępowania przygotowawczego.

Świadek ten potwierdził istnienie korupcyjnego układu w świecie piłkarskim a siebie określił jako „swatkę” pomiędzy sędziami i działaczami. Przyznał się też, że z tego tytułu otrzymywał pieniądze.

Niektóre z wyjaśnień oskarżonego również potwierdzają depozycje D. P..

W wyjaśnieniach z dnia 18 stycznia 2007 roku W. Ż. (1) wprowadzie negował działalność grupy przestępczej w polskim środowisku piłkarskim a

zwłaszcza swój udział w niej. Trwało to do momentu, gdy z płyty DVD oznaczonej jako (...) odtworzono zapis ścieżki dźwiękowej, na której zarejestrowano rozmowę W. Ż. (1) w R. F. (1). Wtedy W. Ż. (1) zaczął mętnie się tłumaczyć, że co prawda obiecywał Fryzjerowi ale nie dotrzymał słowa. W sposób pokrętny tłumaczył dlaczego podczas tej rozmowy rozmawiał w taki sposób z R. F. (1) aby osoby postronne miały trudności ze zrozumieniem o czym jest rozmowa. Ponadto oskarżony podczas tej rozmowy używał wiele razy pseudonimów na określenie poszczególnych osób. Podczas wyjaśnień nie był jednak w stanie wskazać o kogo chodziło, Tym samym te pokrętne wyjaśnienia nie zasługują na wiarę. Tym bardziej, że już w kolejnych wyjaśnieniach złożonych w dniu 19 stycznia 2007 roku przyznał się do stawianych mu zarzutów i szczerze przyznał, że wyjaśnienia składane przez niego w dniu 18 stycznia 2007 roku nie były zgodne z prawdą. Tak po prostu się bronił. Wyjaśnienia w tej części zasługują na wiarę, gdyż korespondują z pozostałym zgromadzonym w sprawie materiale dowodowym. Potwierdził w nich korupcyjny układ w polskiej piłce nożnej. Wskazał na rolę R. F.

(2) w tym procederze. Przyznał się również do tego, że on też przyjmował korzyści majątkowe za „pilnowanie” sędziów. Potwierdził, że jako obserwator miał duży wpływ na sędziów. W. Ż. (1) wyjaśnił ponadto, że R. F. (1) prosił go aby zadbał o obsadę meczów (...). R. F. (1) uaktywnił się w tym temacie, bo mógł mieć zaproponowane pieniądze ze strony Z.. R. F. (1) obiecywał W. Ż. (1), że nie będzie tego robił za darmo, że jemu też coś skapnie. Ponadto W. Ż. (1) szczerze przyznał dlaczego poszedł na współpracę z R. F. (1) poza aspektem finansowym. Liczył, że jak będzie współpracował z Fryzjerem, to on pomoże mu w zbudowaniu poparcia w wyborach oskarżonego jako przewodniczącego Kolegium Sędziów. R. F. (1) rozmawiał z prezesem N. i K. na temat wyboru oskarżonego na szefa sędziów. Ponadto W. Ż. (1) obawiał się, że jeżeli nie będzie z nim współpracował to on może spróbować go zniszczyć. W. Ż. (1) wyjaśnił też, że na życzenie R. F. (1) zwracał się do L. S. o obsadzanie meczu konkretnym sędzią bądź obserwatorem.

Kluczowe w tej sprawie wyjaśnienia i zeznania złożył M. P.. Jego depozycje są spójne i szczerze. Korespondują z pozostałym

zgromadzonym w sprawie materiałem dowodowym. Jest to jedna z nielicznych osób, która przyznała się do udziału w korupcyjnym procederze w środowisku piłkarski i szczerze tego żałowała. Ponadto jest to świadek, któremu nie można zarzucić aby pomawiał W. Ż. (1) o zachowania, które nie miały miejsca. Trzeba mieć na uwadze, że ojciec M. P. i W. Ż. (1) przyjaźnili się, co potwierdził sam oskarżony. Także w tym postępowaniu W. Ż. (1) wypowiadał się pochlebnie o M. P. i jego ojcu. Tym samym nie sposób przyjąć aby M. P. swoimi wyjaśnieniami chciał w sposób nieuzasadniony i niezgodny z prawdą zaszkodzić W. Ż. (1). M. P. potwierdził, że przed meczem (...), obserwator tego meczu W. Ż. (1) poprosił go o aby sprzyjał drużynie gospodarzy. Po tej rozmowie przyszedł od razu do niego D. P. i chciał mu wręczyć pieniądze. M. P. odmówił i powiedział, że porozmawiają o tym po meczu. Otrzymał pieniądze w kwocie 20.000 złotych, wieczorem, podczas kolacji od D. P.. Następnie zadzwonił do niego M. D. i chciał aby M. P. przelał mu część z tych pieniędzy na konto. M. P. wyjaśnił też jak funkcjonował układ korupcyjny w polskim piłkarstwie i jaką rolę pełnił w nim R. F. (1). Potwierdził też, że

jak chciał awansować aby sędziować w wyższej lidze to musiał współpracować z Fryzjerem i obserwatorami meczu. Ostatecznie skwitował to stwierdzeniem, że ma przeświadczenie, że uczestniczył w półmafijnej organizacji.

Sąd dostrzega, że pomiędzy zeznaniami i wyjaśnieniami D. P. a zeznaniami i wyjaśnieniami M. P. pojawiła się nieścisłość co do czasu kiedy doszło do przyjęcia przez M. P. pieniędzy. D. P. twierdził, że dał pieniądze M. P. przed meczem. Natomiast M. P. podniósł, że otrzymał pieniądze po meczu, po kolacji. Zdaniem Sądu za prawdziwą należy przyjąć wersję M. P.. Trzeba bowiem mieć na uwadze, że M. P. dwukrotnie przyjął korzyści majątkowe w związku z sędziowaniem meczów. Tym samym miał on większe możliwości zapamiętania szczegółów przebiegu tych zdarzeń, niż D. P. który uczestniczył w dużej ilości zdarzeń korupcyjnych. Tym niemniej D. P. nie miał na celu podania nieprawdy w tym zakresie a jedynie zapomniał szczegółów przebiegu zdarzenia. D. P. wskazał bowiem, że był z pieniędzmi przed meczem u M. P., co potwierdził ten ostatni. M. P. zaprzeczył jednak aby to

w tym momencie przyjął pieniądze. Zdaniem Sądu D. P. nie pamiętał jedynie, że do faktycznego przekazania pieniędzy doszło później. Wskazana tutaj drobna nieścisłość w relacjach D. P. i M. P. nie ma jednak wpływu na postrzeganie tych świadków jako wiarygodnych źródeł dowodowych.

Sąd ustalając fakty z pkt 2 i 3 miał też na uwadze, że zebrany materiał sprawy wskazuje rozległą i dobrze zorganizowaną przestępczą działalność z jednej strony działaczy, właścicieli drużyn, którzy składali propozycje korupcyjne i wręczali korzyści majątkowe sędziom i obserwatorom meczów. Z drugiej strony przyjmujących korzyści majątkowe sędziów i obserwatorów.

Działalność tych osób miała na celu zapewnienie jak najlepszych wyników sportowych danego klubu. Ważnym elementem w organizowaniu korupcyjnych transakcji było zapewnienie bezpieczeństwa stronom transakcji w tym zwłaszcza sędziom i obserwatorom. Tym bardziej, że działacze, sędziowie i obserwatorzy mieszkali w innych miejscowościach. Dlatego też negocjacje korupcyjne odbywały się głównie za pośrednictwem rozmów telefonicznych. Sędziowie i obserwatorzy nie zawsze

jednak mieli zaufanie kto jest po drugiej stronie słuchawki. Dlatego też kluczową rolę w tym procederze ogrywali pośrednicy. Było ich kilku w tym R. F. (1). Pośrednik miał wiedzę, kto będzie sędziował dany mecz i kto będzie jego obserwatorem. Następnie pośrednik prowadził negocjacje pomiędzy działaczami a sędziami i obserwatorami co do wysokości mającej zostać wręczonej korzyści majątkowej. Pośrednik zapewniał też, jeżeli było takie życzenie, bezpośredni kontakt działaczy z sędziami i obserwatorami.

Oceniając wykazy połączeń telefonicznych trzeba mieć na uwadze, że pośrednicy działacze, sędziowie i obserwatorzy nie mieli żadnego interesu aby kontaktować się w innym celu jak tylko w celu uzgodnienia propozycji korupcyjnych. W większości wypadków nie znali się bowiem na tyle blisko aby kontaktować się w celach prywatnych. Ponadto trzeba mieć na uwadze, że do kontaktów dochodziło wyłącznie w okresie zbliżających się meczów piłkarskich. Zasadnicze znaczenie ma też analiza chronologii tych połączeń. Strony korupcyjnej transakcji kontaktowały się naprzemiennie i w bliskiej

		<p>odległości czasowej. D. P. zeznał, że wszystkie te połączenia telefoniczne z jego udziałem dotyczyły wyłącznie kwestii transakcji korupcyjnych.</p> <p>Sąd ustalając te fakty miał też na uwadze, że jak wynika z informacji nadesłanych przez organ prokuratorski R. F. (1) został oskarżony o założenie i kierowanie zorganizowaną grupą przestępczą, w skład której wchodził sędziowie i obserwatorzy P. (...). Grupa ta miała na celu popełnianie przestępstw, polegających na przyjmowaniu i wręczaniu korzyści majątkowych i osobistych, w zamian za nieuczciwe zachowania mające i mogące mieć wpływ na wynik profesjonalnych zawodów sportowych – rozgrywek piłkarskich szczebla centralnego. Postępowanie to zakończyło się prawomocnym skazaniem R. F. (1) za udział w 32 czynach korupcyjnych.</p>	
4	<p>Wyjaśnienia i zeznania M. P.</p> <p>Wyjaśnienia i zeznania D. P.</p> <p>Wyjaśnienia oskarżonego</p>	<p>Wskazany osobowy materiał dowodowy wzajemnie się uzupełnia dlatego też zasługuje na wiarę. Niezależnie od tego, fakt ten nie budzi żadnych wątpliwości.</p>	
5	<p>Wyjaśnienia i zeznania D. P.</p>	<p>Ustalając ten fakt Sąd oparł się na wyjaśnieniach i zeznaniach D. P. i M. P.. Sąd dał im wiarę z</p>	

Wyjaśnienia i zeznania M. P.

Wykazy połączeń telefonicznych wraz z wykazem logowań telefonów do stacji (...)

Sprawozdanie z analizy połączeń telefonicznych

powodów omówionych już powyżej. D. P. potwierdził, że w restauracji (...) przekazał W. Ż. (1) 20 000 złotych za wpłynięcie na sędziego meczu. Koresponduje to z depozycjami M. P., który przyznał, że przed tym meczem przyszedł do niego obserwator W. Ż. (1) i poprosił go aby sprzyjał drużynie gospodarzy. Po tej rozmowie przyszedł od razu do niego D. P. i chciał mu wręczyć pieniądze.

Wskazany nieosobowy materiał dowodowy w postaci wykazu połączeń telefonicznych wraz z wykazem logowań telefonów do stacji (...) i sprawozdanie z analizy połączeń telefonicznych nie był podczas postępowania kwestionowany, Sąd nie znalazł podstaw, aby podważyć jego wiarygodność, dlatego też był podstawą poczynionych przez Sąd ustaleń faktycznych.

To że doszło do spotkań w restauracji (...) wynika nie tylko z wyjaśnień D. P. ale również wskazują na to logowania telefonów i połączenia. O godzinie 17:25 R. F. (1) zadzwonił do J. K.. W czasie tego połączenia telefon R. F. (1) logował się do masztu (...) przy Alei (...), natomiast telefon J. K. do masztu przy ulicy (...). O godzinie 17:56 telefon J. K. logował się do masztu przy (...).

		Telefon D. P. logował się do masztu (...) mieszczącego się przy Alei (...) o godz. 18:02, 18:22, 18:25. O godzinie 19:31 D. P. zatelefonował do W. Ż. (1).	
6	Wyjaśnienia i zeznania M. P. Wyjaśnienia i zeznania D. P.	Ustalając ten fakt Sąd oparł się na wyjaśnieniach i zeznaniach D. P. i M. P.. Sąd dał im wiarę z powodów omówionych już powyżej.	
7	Dane o karalności	Wskazany nieosobowy materiał dowodowy zgromadzony w sprawie nie był podczas postępowania kwestionowany, Sąd nie znalazł podstaw, aby podważyć jego wiarygodność, dlatego też był podstawą poczynionych przez Sąd ustaleń faktycznych.	
<p>2.2. Dowody nieuwzględnione przy ustaleniu faktów (dowody, które sąd uznał za niewiarygodne oraz niemające znaczenia dla ustalenia faktów)</p>			
Lp. faktu z pkt 1.1 albo 1.2	Dowód	Zwięźle o powodach nieuwzględnienia dowodu	
2,3,5,6	Częściowo wyjaśnienia oskarżonego.	Sąd nie dał wiary wyjaśnieniom oskarżonego, w których nie przyznaje się on do popełnienia zarzucanego mu czynu.	

Zdaniem Sądu nieprzyznawanie się do popełnienia zarzucanego oskarżonemu w akcie oskarżenia czynu stanowi wyraz przyjętej przez oskarżonego linii obrony. Wyjaśnienia oskarżonego w tym zakresie są niespójne i sprzeczne z pozostałym zgromadzonym w sprawie materiałem dowodowym wskazanym powyżej.

Naiwnie brzmia wyjaśnienia oskarżonego z dnia 18 stycznia 2007 roku, złożone po ujawnieniu nagranej rozmowy odbytej pomiędzy W. Ż. (1) a R. F. (1). Oskarżony twierdzi, że tylko obiecywał R. F. (1) to co jest tam nagrane ale nie dotrzymywał słowa. Ponadto oskarżony podczas tej rozmowy używał wiele razy używał pseudonimów na określenie poszczególnych osób. Podczas wyjaśnień nie był jednak w stanie wskazać o kogo chodziło.

Tym bardziej, że w wyjaśnieniach złożonych w dniu 19 stycznia 2007 roku przyznał się do stawianych mu zarzutów i szczerze przyznał, że wyjaśnienia składane przez niego w dniu 18 stycznia 2007 roku nie były zgodne z prawdą. Tak po prostu się bronił. Wyjaśnienia w tej części zasługują na wiarę, gdyż korespondują z pozostałym

zgromadzonym w sprawie materiale dowodowym. W. Ż. (2) potwierdził w nich korupcyjny układ w polskiej piłce nożnej. Wskazał na rolę R. F. (2) w tym procederze. Przyznał się również do tego, że on też przyjmował korzyści majątkowe za „pilnowanie” sędziów. Potwierdził, że jako obserwator miał duży wpływ na sędziów. W. Ż. (1) wyjaśnił ponadto, że R. F. (1) prosił go aby zadbał o obsadę meczów (...). R. F. (1) uaktywnił się w tym temacie, bo mógł mieć zaproponowane pieniądze ze strony Z.. R. F. (1) obiecywał W. Ż. (1), że nie będzie tego robił za darmo, że jemu też coś skapnie. Ponadto W. Ż. (1) szczerze przyznał dlaczego poszedł na współpracę z R. F. (1) poza aspektem finansowym. Liczył, że jak będzie współpracował z Fryzjerem, to on pomoże mu w zbudowaniu poparcia w wyborach poparcia w wyborach oskarżonego jako przewodniczącego Kolegium Sędziów. R. F. (1) rozmawiał z prezesem N. i K. na temat wyboru oskarżonego na szefa sędziów. Ponadto W. Ż. (1) obawiał się, że jeżeli nie będzie z nim współpracował to on może spróbować go zniszczyć. W. Ż. (1) wyjaśnił też, że na życzenie R. F. (1) zwracał się do L. S. o obsadzanie meczu konkretnym sędzią bądź obserwatorem.

		<p>To, że oskarżony po przyznaniu się do winy w zakresie udziału w korupcyjnym układzie w polskiej piłce nożnej, następnie wycofał się z wcześniejszych wyjaśnień, nie oznacza jeszcze podstawy do zdyskwalifikowania jego pierwotnych relacji, jak również ich automatycznej eliminacji z materiału dowodowego.</p> <p>Wyjaśnienia, które zostały następnie odwołane lub zmienione nadal stanowią dowód w sprawie i tak jak każdy inny dowód podlegają swobodnej ocenie Sądu. Ich wiarygodności nie może przekreślać, że zostały złożone na początkowym etapie postępowania, zaś później oskarżony unikał potwierdzenia wynikających z nich faktów i okoliczności. O wartości dowodowej wyjaśnień nie decyduje stadium postępowania, w których zostały złożone, lecz ich treść, oceniana wedle reguł zawartych w art. 7 kpk i w konfrontacji z innymi dowodami. Natomiast dowody, którym Sąd dał wiarę potwierdzają winę i sprawstwo oskarżonego w zakresie zarzucanego mu czynu.</p>	
5	Zeznania J. K.	Sąd nie dał wiary zeznaniom tego świadka. Jego zeznania pozostają w opozycji do wyjaśnień D.	

		<p>P., którym Sąd dał wiarę a który potwierdził, że był świadkiem jak R. F. (1) pomylił marynarki i włożył pieniądze do marynarki J. K. zamiast W. Ż. (1). Gdy się to wydało R. F. (1) odebrał pieniądze od J. K. i przekazał je W. Ż. (1). Tym samym nie jest prawdą co podnosi J. K., że on nie wie czy tego dnia doszło do spotkania W. Ż. (1) i R. F. (1) oraz że on nie ma wiedzy czy oskarżony przyjął korzyść majątkową. Oceniając zeznania J. K. trzeba mieć też na uwadze, że J. K. również został skazany za przyjęcie korzyści majątkowej w 2003 roku, kiedy był obserwatorem meczu, co sam przyznał w swoich zeznaniach. Tym samym on również uczestniczył w tej grupie przestępczej a co za tym idzie miał interes w tym by chronić swoimi zeznaniami innego z jej członków.</p>	
5	Zeznania A. R.	<p>Sąd nie dał wiary zeznaniom tego świadka. Jest on przyjacielem oskarżonego. Ma zatem interes w tym aby przedstawiać wersję korzystną dla oskarżonego. Świadek starał się dać oskarżonemu alibi podnosząc, że dzień meczowy spędził w towarzystwie (...). A. R. negował fakt, że oskarżony tego dnia był w restauracji (...) a w konsekwencji chciał negował fakt, że</p>	

		<p>oskarżony spotkał się tam z R. F. (1).</p> <p>D. P. potwierdził, że w restauracji (...) przekazał W. Ż. (1) kwotę 20 000 złotych za wpłynięcie na sędziego meczu.</p> <p>To że doszło do spotkań w restauracji (...) wynika nie tylko z wyjaśnień D. P. ale również wskazują na to logowania telefonów i połączenia. O godzinie 17:25 R. F. (1) zadzwonił do J. K.. W czasie tego połączenia telefon R. F. (1) logował się do masztu (...) przy Alei (...), natomiast telefon J. K. do masztu przy ulicy (...). O godzinie 17:56 telefon J. K. logował się do masztu przy (...). Telefon D. P. logował się do masztu (...) mieszczącego się przy Alei (...) o godz. 18:02, 18:22, 18:25. O godzinie 19:31 D. P. zatelefonował do W. Ż. (1).</p>	
2,3,5,6	Częściowo Zeznania R. F. (1)	Sąd nie dał wiary zeznaniom R. F. (1) złożonym przed Sądem. Generalnie świadek zaprzeczał w nich aby uczestniczył kiedykolwiek w procederze ustawiana meczów, korumpowania sędziów, pośredniczenia między działaczami a sędziami i obserwatorami. Ponadto negował aby w tym procederze brał udział oskarżony. Zeznania w tej części pozostają w opozycji do wyjaśnień R. F. (1) złożonych na etapie postępowania	

przygotowawczego oraz dowodów, którym Sąd dał wiarę a omówionych powyżej.

To, że świadek po przyznaniu się do winy w zakresie udziału w korupcyjnym układzie w polskiej piłce nożnej, następnie wycofał się z wcześniejszych wyjaśnień, nie oznacza jeszcze podstawy do zdyskwalifikowania jego pierwotnych relacji, jak również ich automatycznej eliminacji z materiału dowodowego. Wyjaśnienia lub zeznania, które zostały następnie odwołane lub zmienione nadal stanowią dowód w sprawie i tak jak każdy inny dowód podlegają swobodnej ocenie Sądu. Ich wiarygodności nie może przekreślać, że zostały złożone na początkowym etapie postępowania, zaś później oskarżony unikał potwierdzenia wynikających z nich faktów i okoliczności. O wartości dowodowej wyjaśnień i zeznań nie decyduje stadium postępowania, w których zostały złożone, lecz ich treść, oceniana wedle reguł zawartych w art. 7 kpk i w konfrontacji z innymi dowodami. Natomiast dowody, którym Sąd dał wiarę potwierdzają winę i sprawstwo świadka oraz jego rolę jaką odegrał w

		<p>tej zorganizowanej grupie przestępczej.</p> <p>Sąd miał też na uwadze, że jak wynika z informacji nadesłanych przez organ prokuratorski R. F. (1) został oskarżony o założenie i kierowanie zorganizowaną grupą przestępczą, w skład której wchodził sędziowie i obserwatorzy P. (...). Grupa ta miała na celu popełnianie przestępstw, polegających na przyjmowaniu i wręczaniu korzyści majątkowych i osobistych, w zamian za nieuczciwe zachowania mające i mogące mieć wpływ na wynik profesjonalnych zawodów sportowych – rozgrywek piłkarskich szczebla centralnego. Postępowanie to zakończyło się prawomocnym skazaniem R. F. (1) za udział w 32 czynach korupcyjnych.</p>	
3. PODSTAWA PRAWNA WYROKU			
	Punkt rozstrzygnięcia z wyroku	Oskarżony	
#	3.1. Podstawa prawna skazania albo warunkowego umorzenia postępowania zgodna z zarzutem	1	W. Ż. (1)
Zwięźle o powodach przyjętej kwalifikacji prawnej			

Oskarżonemu w tej sprawie zarzucono popełnienie przestępstwa z art. 296b § 1 kk. Obowiązywanie tego przepisu zostało uchylone na podstawie art. 64 ustawy z dnia 25 czerwca 2010 r. o sporcie (Dz.U.10.127.857) z dniem 16 października 2010 roku. Regulacje dotyczące odpowiedzialności karnej sprawców przestępstw związanych z wręczaniem korzyści majątkowych i osobistych uczestnikom profesjonalnych zawodów sportowych oraz składaniem obietnic w tym zakresie zostały objęte przepisami karnymi nowo uchwalonej ustawy o sporcie. Nastąpiła w tym zakresie modyfikacja penalizacji polegająca m.in. na zmianie konsekwencji karnoprawnych popełnionego czynu. Taka sytuacja prawna wymagała odniesienia się do przepisu art. 4 kodeksu karnego regulującego zasady prawa karnego międzyczasowego i mającego zastosowanie w przypadku zmiany ustawy po popełnieniu przestępstwa.

Zgodnie z art. 296b § 1 kk podlega karze pozbawienia wolności od 3 miesięcy do lat 5 kto, organizując profesjonalne zawody sportowe lub w nich uczestnicząc, przyjmuje korzyść majątkową lub

osobistą albo jej obietnicę w zamian za nieuczciwe zachowanie, mogące mieć wpływ na wynik tych zawodów.

Zgodnie z art. 46 ust. 1 Ustawy z dnia 25 czerwca 2010 roku o sporcie (Tekst jedn. Dz. U. 2020r, poz. 1133) podlega karze pozbawienia wolności od 6 miesięcy do lat 8 kto, w związku z zawodami sportowymi organizowanymi przez polski związek sportowy lub podmiot działający na podstawie umowy zawartej z tym związkiem, lub podmiot działający z jego upoważnienia, przyjmuje korzyść majątkową lub osobistą albo jej obietnicę lub takiej korzyści albo jej obietnicy żąda w zamian za nieuczciwe zachowanie, mogące mieć wpływ na wynik lub przebieg tych zawodów,

Zgodnie z wyrażoną w art. 4 § 1 kk zasadą wobec oskarżonego w tej sprawie zastosowano ustawę obowiązującą poprzednio (kodeks karny obowiązujący w chwili popełnienia przestępstwa), w tym przypadku art. 296b kodeksu karnego, jako względniejszą dla sprawcy przestępstwa.

Rozstrzygające w tym zakresie znaczenie miało wyższe zagrożenia karą obowiązujące w ustawie o sporcie oraz zawarty

w nowej ustawie odmienny zakres znamion ustawowych przestępstw korupcji w sporcie, sankcjonujący w szerszym zakresie przedmiotowym zachowania sprawców oraz rozszerzający podmiotowo krąg osób zdolnych do jego popełnienia.

Oceniając przyjętą przy opisie zarzucanego oskarżonemu przestępstwa, kwalifikację prawną należy wskazać, że znamiona czynu określonego w art. 296b § 1 kk wypełnia ten „kto organizując profesjonalne zawody sportowe lub w nich uczestnicząc, przyjmuje korzyść majątkową lub osobistą albo jej obietnicę w zamian za nieuczciwe zachowania, mogące mieć wpływ na wynik tych zawodów”. Za czyn z art. 296b § 2 kk odpowiada ten kto w wypadkach określonych w art. 296b § 1 kk, udziela albo obiecuje udzielić korzyści majątkowej lub osobistej.

Dla zdefiniowania pojęcia profesjonalnych zawodów sportowych, na gruncie porządku prawnego obowiązującego w czasie gdy popełniony został czyn będący przedmiotem niniejszego postępowania, należy odwołać się do przepisów zawartych w art. 3 pkt. 4 i 5 oraz art. 29 ust. 1 i 2 ustawy z 18 stycznia

1996 roku – o kulturze fizycznej (test jednolity Dz.U. z 2001r. nr 81, poz. 889 z późniejszymi zmianami), uchylonych następnie ustawą z dnia 29 lipca 2005 roku o sporcie kwalifikowanym.

W świetle wyżej przytoczonych przepisów art. 3 pkt. 3-5 ustawy o kulturze fizycznej sportem profesjonalnym był, uprawiany w celach zarobkowych, sport jako forma działalności człowieka, podejmowana dobrowolnie, w drodze rywalizacji dla uzyskania maksymalnych wyników sportowych.

Zgodnie z wyżej przytoczonym art. 29 ust 1 i 2 ustawy o kulturze fizycznej, działalność w zakresie sportu profesjonalnego prowadziły sportowe spółki akcyjne i polskie związki sportowe. Natomiast profesjonalne współzawodnictwo sportowe organizował właściwy polski związek sportowy, za zgodą, Prezesa Urzędu (...) i (...).

Trafna definicja profesjonalnych zawodów sportowych w rozumieniu art. 296b kk zaproponowana została w doktrynie przez R. S. (R.A. S. - Przestępstwo korupcji w sporcie profesjonalnym (art. 296b kk), Prokuratura i Prawo 2004, nr 2

s.65-66). Zgodnie z tym stanowiskiem „za profesjonalne zawody sportowe w rozumieniu art. 296b k.k. należy uznać tylko te, które organizowane są w celach zarobkowych przez sportowe spółki akcyjne lub polskie związki sportowe, a w ramach ligi zawodowej także organizowane przez stowarzyszenia kultury fizycznej. Nie są profesjonalnymi zawodami sportowymi zawody sportowe organizowane przez jednostki niebędące sportowymi spółkami akcyjnymi, np. przez osobę prywatną lub kluby sportowe działające w formie stowarzyszeń kultury fizycznej, w tym uczniowskie kluby sportowe, o ile nie są organizowane w ramach spotkań ligowych. W art. 296b § 1 k.k. chodzi o profesjonalne zawody sportowe organizowane przez podmioty uprawnione do tego z mocy ustawy, a nie dotyczy on wszelkiego rodzaju zawodów sportowych, chociażby były organizowane w celach zarobkowych, ale wbrew warunkom ustawy. Kodeks karny nie może sankcjonować zachowań opisanych w normie prawnokarnej mających miejsce w działalności niedozwolonej. Ze względu na to, w art. 296b § 1 k.k. mowa

jest o profesjonalnych zawodach sportowych, poza zakresem jego działania pozostają zachowania w nim opisane, które pozostają w związku z zawodami sportowymi o charakterze niezarobkowym”.

Nie budzi wątpliwości, że zawodnicy którzy brali udział w meczach o mistrzostwo (...) i (...) ligi piłkarskiej uczestniczyli w nich dobrowolnie oraz że rywalizowali w celu uzyskania maksymalnych wyników sportowych. Otrzymywali także za swoją grę i wykonywanie obowiązków zawodniczych wynagrodzenie.

Rozgrywki o mistrzostwo (...) i (...) ligi piłkarskiej w sezonie (...) i (...) spełniały zatem kryteria sportu wyczynowego i były organizowane przez właściwy związek sportowy - w tym przypadku Polski Związek Piłki Nożnej. W rozgrywkach tych brały udział podmioty mające status sportowych spółek akcyjnych, działające m.in. w celach zarobkowych.

Mając na uwadze wyżej przytoczone okoliczności uznać należy, iż objęty niniejszym aktem oskarżenia mecz piłkarski, odbywający się w ramach rozgrywek o mistrzostwo (...) ligi w sezonie (...), miał charakter profesjonalnych zawodów sportowych.

Czyn opisany w art. 296b § 1 kk jest przestępstwem indywidualnym właściwym, które może popełnić wyłącznie osoba uczestnicząca w profesjonalnych zawodach sportowych lub biorąca w nich udział.

Uczestnikiem profesjonalnych zawodów sportowych jest osoba, która bezpośrednio uczestniczy w rywalizacji sportowej, jak i osoba, która swoimi decyzjami wpływa na przebieg i wynik tej rywalizacji. Jak stwierdził R. S., uczestnikiem profesjonalnych zawodów sportowych jest przede wszystkim zawodnik, czyli osoba uprawiająca amatorsko lub profesjonalnie określoną dyscyplinę sportu i uczestnicząca we współzawodnictwie sportowym, a także trener, który wprawdzie nie bierze bezpośredniego udziału w zawodach, lecz wpływa pośrednio na ich przebieg, udzielając zawodnikom instruktażu, rad, czy wskazówek. Zgodnie ze stanowiskiem tego autora „za uczestnika zawodów trzeba uznać sędziego sportowego zarówno głównego, jak i pomocniczych np. bocznych w meczu piłki nożnej. Od wykonania przez nich zadań w dużej mierze zależy przebieg zawodów, a

w konsekwencji ich wynik; mogą też wpływać bezpośrednio na sam wynik” (R.A. S. — Przewidywanie korupcji w sporcie profesjonalnym (art. 296b k.k.), Prokuratura i Prawo 2004, s. 66). Podobne stanowisko zajęła B. M., stwierdzając, że uczestnikami zawodów sportowych na gruncie art. 296b k.k. będą zarówno zawodnik, jak i trener, kapitan drużyny, selekcjoner, sędzia sportowy itp. (B. Mik - Nowela antykorupcyjna z dnia 13 czerwca 2003r. — Zakamycze 2003, s. 177; podobnie R. Żurowska, J. Piskorski — Korupcja w sporcie, Sport Wyczynowy 2003, nr 9-10, s. 67).

A. M. stwierdził, że „uczestnikiem zawodów jest zarówno zawodnik (sportowiec), który bezpośrednio uczestniczy w rywalizacji sportowej, jak i osoby, które swoimi decyzjami wpływają na przebieg i wynik tej rywalizacji (sędzia, sekundant, trener wydający dyspozycje zawodnikom itp.) i w ten sposób „uczestniczą” w zawodach (Kodeks karny. Komentarz, wydanie IV, Warszawa 2007, s. 545-546).

Uczestnikami profesjonalnych zawodów sportowych są również sędziowie oraz

obserwatorzy z ramienia federacji (J. Potulski, Komentarz do ustawy z dnia 13 czerwca 2003 r. o zmianie ustawy - Kodeks kamy ...), a także trenerzy przygotowujący zawodników do współzawodnictwa sportowego oraz wydający zawodnikom dyspozycje dotyczące przebiegu rywalizacji sportowej, podczas profesjonalnych zawodów sportowych. Podejmowane przez te osoby decyzje mają bowiem wpływ na przebieg i wynik rywalizacji sportowej.

Osobą organizującą profesjonalne zawody sportowe, w rozumieniu art. 296b kk, jest osoba fizyczna, która działając w imieniu sportowej spółki akcyjnej lub polskiego związku sportowego przygotowuje lub wykonuje wszelkie czynności mające na celu sprawne i zgodne z obowiązującymi w danej dyscyplinie sportu przepisami, przeprowadzenie współzawodnictwa.

Do zakresu obowiązków sędziów należało m.in. czuwanie nad przestrzeganiem przepisów gry, prowadzenie we współpracy z sędziami asystentami i sędzią technicznym, sprawdzenie przed meczem stanu boiska, strojów

zawodników oraz dokumentów na podstawie których poszczególni zawodnicy byli dopuszczeni do gry.

Obowiązujące przepisy (...) przyjęte przez (...) jednoznacznie wskazują, że decyzje podejmowane przez sędziego dotyczące oceny faktów związanych z grą są ostateczne i tylko sam sędzia może zmienić swoją decyzję, gdy uzna ją za niewłaściwą lub, o ile uzna to za stosowne, na sugestie sędziego asystenta zakładając, że gra nie została jeszcze wznowiona.

Do obowiązków sędziego i obserwatora należało także w związku z przeprowadzonym meczem sporządzenie, w terminie 48 godzin od jego zakończenia sprawozdania sędziego i obserwatora, które wywoływało okresowe skutki dla klubów

Uwzględniając powyższe należy uznać, że sędzia główny i sędziowie asystenci prowadzący zawody (...) i (...) ligi piłkarskiej, są uczestnikami profesjonalnych zawodów sportowych delegowanymi przez organizatora rozgrywek i dbającymi w jego imieniu o rozegranie zawodów sportowych w zgodzie z przepisami gry w piłkę nożną, zasadami fair play oraz

potwierdzającymi wynik rywalizacji sportowej, którzy ze względu na swoją rangę i uprawnienia mają wpływ na wynik zawodów sportowych.. Jeżeli sędziowie ci przyjmują korzyść majątkową lub osobistą albo jej obietnicę w zamian za nieuczciwe zachowania, mogące mieć wpływ na wynik tych zawodów to dopuszczają się przestępstwa z art. 296b § 1kk.

Ustawa z dnia 18 stycznia 1996r. o kulturze fizycznej jak i ustawa z dnia 29 lipca 2005r. o sporcie kwalifikowanym zaliczyła organizowanie współzawodnictwa sportowego do podstawowych obowiązków polskich związków sportowych. . Zgodnie z art. 29 ust 2 ustawy o kulturze fizycznej „profesjonalne współzawodnictwo sportowe organizuje właściwy związek sportowy za zgodą Prezesa Polskiej K. (...) Z mocy prawa sportowe spółki akcyjne, do których podstawowych zadań należało uczestnictwo w profesjonalnych zawodach sportowych były członkami właściwych polskich związków sportowych. Zgodnie z art. 12 i 16 ustawy o sporcie kwalifikowanym do zadań polskiego związku sportowego należała m.in. organizacja

lub prowadzenie
współzawodnictwa
sportowego.

W oparciu o te
przepisy przedstawiciele
doktryny sformułowali
definicję „organizowania
profesjonalnych zawodów
sportowych”.

Zgodnie ze stanowiskiem
P. K. „organizowanie
profesjonalnych zawodów
sportowych oznacza
wszelkiego rodzaju
czynności zmierzające
do ustalenia terminów,
miejsc i sposobu
współzawodnictwa
sportowego,
przygotowanie
odpowiednich warunków,
w których możliwe
jest przeprowadzenie
współzawodnictwa w
danej dyscyplinie sportu,
zapewnienie
bezpieczeństwa i porządku
w trakcie zawodów,
zagwarantowanie
uczestnikom zawodów
warunków niezbędnych
dla wzięcia udziału
we współzawodnictwie,
poinformowanie
uczestników o terminie
i miejscu zawodów,
zamieszczenie informacji
o zawodach w odpowiedni
sposób umożliwiający
dostęp do tej informacji
osób zainteresowanych,
w tym w szczególności
kibiców, zapewnienie
środków finansowych
na organizację i
przeprowadzenie.
Organizowanie obejmuje
wszelkie czynności mające

na celu sprawne i zgodne w danej dyscyplinie sportu przeprowadzenie współzawodnictwa” (Piotr Kart A. Barczak-Oplustil, G. Bogdan, Z. Ćwiąkałski, M. Dąbrowska-Kardas, P. Raglewski, M. Rodzynkiewicz, M. Szewczyk, W. Wróbel - Kodeks karny. Część szczególna. Tom III. Komentarz do art. 278-363 k.k., Warszawa 2008, wyd. III, s. 583-591).

Zgodnie z kolei z poglądem R. S. „podmiotem tego przestępstwa może być każda osoba, która podejmuje, planuje lub wykonuje zadania w zakresie organizacji zawodów sportowych o charakterze zarobkowym w imieniu sportowej spółki akcyjnej lub polskiego związku sportowego albo stowarzyszenia kultury fizycznej uczestniczącego w rozgrywkach ligowych, przy czym nie musi być członkiem władz tych podmiotów, czy też pracownikiem, a może to być prokurent spółki lub pełnomocnik zarządu. Ustawa kładzie nacisk nie na formalny związek tej osoby z podmiotem uprawnionym do organizowania zawodów, a nie na wykonywanie przez nią czynności organizacyjnych” (R.A. S. - Przestępstwo korupcji w sporcie profesjonalnym (art. 296b

k.k.), Prokuratura i Prawo 2004, s. 66).

Mając na uwadze przedstawioną wyżej wykładnię przepisów art. 296b § 1 kk stwierdzić należy, iż W. Ż. (1) wskazany w akcie oskarżenia, jako sprawca przestępstwa z art. 296b § 1 kk spełnia kryteria definiujące zakres podmiotowy tego przepisu.

Przestępstwo określone w art. 296b § 1 kk jest przestępstwem formalnym i jest dokonane z chwilą przyjęcia korzyści majątkowej lub osobistej albo jej obietnicy, w zamian za nieuczciwe zachowania, mogące mieć wpływ na wynik profesjonalnych zawodów sportowych. Dla wypełnienia znamion tego czynu zabronionego nie jest wymagane, aby osoba przyjmująca korzyść majątkową lub osobistą albo ich obietnicę wypełniła czynności stanowiące ekwiwalent tych korzyści. Konstrukcja znamion zdefiniowanych w art. 296b § 1 kk zakłada intencjonalny związek między wręczeniem korzyści lub jej obietnicy a określonymi, nieuczciwymi zachowaniami mogącymi mieć wpływ na wynik profesjonalnych zawodów sportowych, które nie muszą jednak zostać zrealizowane. Innymi

słowy dla ustalenia podstaw odpowiedzialności za czyn opisany w art. 296b § 1 kk nie jest konieczne wykazanie, że podjęte zostało zachowanie stanowiące ekwiwalent otrzymanej albo obiecanej korzyści majątkowej lub osobistej lecz wystarczy wykazanie, iż sprawca przyjął korzyść lub jej obietnicę w zamian za przyszłe zachowanie, które mogło modyfikować wynik rywalizacji sportowej. Użyte w art. 296b § 1 kk określenie „w zamian za nieuczciwe zachowanie” wskazuje wyłącznie na konieczność akceptacji takiego zachowania przez sprawcę w chwili przyjęcia korzyści a nie konieczność jego realizacji. (P. kamy. Część szczególna. Tom III. Komentarz, do art. 278-363 k.k., Zakamycze, Kodeks kamy. Komentarz praktyczny, Oficyna, 2007, II wyd.) ,(J. Potulski[^] ustawy z dnia 13 czerwca 2003 r. o zmianie ustawy - Kodeks kamy)

Kwestia tego znamienia modalnego była przedmiotem rozpoznania Sądu Apelacyjnego we Wrocławiu,

który w niepublikowanym wyroku z dnia 5 listopada 2008 roku, sygn akt (...) AKa - 262/08 stwierdził, że — „znamiona przestępstwa z art. 296b § 1 k.k.

zostają wyczerpane, gdy organizator lub uczestnik profesjonalnych zawodów sportowych przyjmuje korzyść majątkową lub osobistą, albo obietnicę takich korzyści, w zamian za nieuczciwe zachowanie, mogące mieć wpływ na wynik tych zawodów, nawet wówczas, gdy nie podjął żadnych działań zmierzających do wypaczenia wyniku zawodów. Dla bytu tego przestępstwa wystarczy bowiem przyjęcie przez sprawcę gotowości do nieuczciwego zachowania mającego na celu wypaczenie wyniku zawodów”.

Zakres pojęciowy znamion ustawowych przepisu art. 296b kk, był także przedmiotem rozważań Sądu Apelacyjnego we Wrocławiu – wyrok z dnia 20 maja 2010 roku - sygn. Akt (...) AKa 330/09. W wyroku tym Sąd Apelacyjny jednoznacznie rozstrzygnął że sędzia piłkarski (główny i asystenci) jest uczestnikiem i organizatorem profesjonalnych zawodów sportowych w postaci meczów (...) i (...) ligi piłkarskiej oraz, że „za organizatora profesjonalnych zawodów sportowych należy uznać obserwatora Polskiego Związku Piłki Nożnej, delegowanego do oceny sędziów głównych, asystentów (bocznych) i

technicznych prowadzących mecze (...) i (...) ligi piłkarskiej, gdyż jego funkcja służy takiej organizacji rozgrywek, by zapewnić uczciwe sędziowanie na jak najwyższym poziomie merytorycznym, a także wyeliminować z prowadzenia zawodów sportowych sędziów niemających odpowiedniej wiedzy fachowej i nieuczciwych. Jeżeli obserwator P. (...) przyjmuje korzyść majątkową lub osobistą albo jej obietnicę w zamian za nieuczciwe zachowanie, mogące mieć wpływ na wynik tych zawodów, to dopuszcza się przestępstwa z art. 296b § 1 k.k..”

Zebrany materiał dowodowy pozwolił też na ustalenie, że W. Ż. (1) z pobierania pieniędzy od działaczy klubów za wpływanie na sędziów, jako obserwator meczów, uczynił sobie stałe i regularne źródło dochodów. Działał on też w zorganizowanej grupie przestępczej.

Zgodnie z art. 65 kk Przepisy dotyczące wymiaru kary, środków karnych oraz środków związanych z poddaniem sprawcy próbie, przewidziane wobec sprawcy określonego w art. 64 § 2, stosuje się także do sprawcy, który z popełniania przestępstw

uczynił sobie stałe źródło dochodu lub popełnia przestępstwo działając w zorganizowanej grupie albo związku mającym na celu popełnianie przestępstw.

.
Przepis art. 65 kk odnosi się w pierwszej kolejności do tzw. przestępcy zawodowego, który z popełniania przestępstw uczynił sobie stałe źródło dochodu. Przez uczynienie sobie z przestępstwa stałego źródła dochodów rozumieć należy pewną ciągłą i trwałą działalność sprawcy, który poprzez popełnianie przestępstw uzyskuje określony dochód. Wymagana jest zatem pewnego rodzaju regularność i wielokrotność popełniania przestępstw przez sprawcę. Istotę takiej działalności porównuje się do swoistej działalności gospodarczej (wyr. SA w Łodzi z 22.5.2018 r., (...) AKA 24/18, Legalis; wyr. SA w Łodzi z 31.7.2014 r., (...) AKA 117/14, Legalis; wyr. SA w Łodzi z 10.4.2014 r., (...) AKA 45/14, Legalis). Z drugiej jednak strony, zwraca się przy tym także uwagę, że: "Czas trwania działalności przestępczej nie jest wyznacznikiem decydującym o ustaleniu, iż sprawcy z popełnienia przestępstwa uczynili sobie stałe źródło dochodu. Nawet

krótkotrwałość tej działalności nie stanowi przeszkody dla takiego ustalenia. Niezbędne natomiast jest wykazanie elementu stałości, powtarzalności i systematyczności takich wielokrotnych i w miarę regularnych zachowań, które przysparzają oskarżonym profity z popełnianego przestępstwa. Czas trwania przestępstwa jest natomiast okolicznością, która może mieć znaczenie w stopniu, w jakim sąd zastosuje obostrzenie przewidziane w art. 65 § 1 KK" (wyr. SA w Krakowie z 20.11.2017 r., (...) AKa 270/16, Legalis; wyr. SA w Warszawie z 20.12.2016 r., (...) AKa 195/16, Legalis; por. także: post. SN z 27.7.2017 r., IV KK 233/17, Legalis; post. SN z 2.6.2015 r., V KK 86/15, niepubl.). Dla przyjęcia powyższej przesłanki uwzględnić należy również zamiar sprawcy: "Jeżeli sprawca, popełniając przestępstwo lub przestępstwa, zakłada (przyjmuje), że prowadzenie procederu przestępnego będzie dla niego odpowiednio trwałym źródłem w miarę regularnych dochodów, to jest "sprawcą, który z popełnienia przestępstwa uczynił sobie stałe źródło dochodu" w rozumieniu art. 65 § 1, chociażby nawet ostatecznie ów zamysł sprawcy nie został urzeczywistniony

z takich czy innych powodów" (wyr. SA w Gdańsku z 29.6.2017 r., (...) AKA 124/17, Legalis; por. wyr. SA w Krakowie z 31.3.2015 r., (...) AKA 34/15, Legalis; wyr. SA w Katowicach z 5.3.2015 r., (...) AKA 2/15, Legalis; wyr. SA w Katowicach z 27.6.2013 r., (...) AKA 161/13, Legalis). Nie ma znaczenia, czy taka przestępcza działalność zarobkowa jest wyłącznym lub głównym źródłem dochodu sprawcy, czy też ma charakter wyłącznie dodatkowy. Nie decyduje również wartość korzyści majątkowych uzyskanych w wyniku popełnienia przestępstwa ani cel, na jaki sprawca przeznaczona uzyskane w bezprawny sposób środki i z nich korzysta (wyr. SA w Krakowie z 6.9.2017 r., (...) AKA 87/17, Legalis; wyr. SA w Krakowie z 12.7.2017 r., (...) AKA 143/17, Legalis; wyr. SA w Krakowie z 28.7.2016 r., (...) AKA 277/16, niepubl.; post. SN z 14.11.2014 r., III KK 223/14, Legalis; wyr. SA w Lublinie z 9.10.2013 r., (...) AKA 172/13, Legalis).

Przez zorganizowaną grupę przestępczą rozumie się ugrupowanie przynajmniej trzech osób, które ma na celu popełnianie przestępstw. Nie musi ono posiadać trwałej, rozwiniętej struktury organizacyjnej, jak też długofalowego

programu działania. Jej cechą charakterystyczną jest jednak odpowiedni stopień zorganizowania oraz podział ról (wyr. SA we Wrocławiu z 30.7.2015 r., (...) AKa 169/15, Legalis). Rolą W. Ż. (1) było wpływania jako obserwatora, który dokonuje oceny pracy sędziów, na arbitrów prowadzących poszczególne mecze poprzez wskazanie im, na rzecz której z drużyn mając zapadać korzystne decyzje,

Reasumując oskarżony W. Ż. (1) swoim zachowaniem wyczerpał dyspozycję art. 296b § 1 kk w zw. z art. 65 kk w zw. z art. 4 § 1 kk.

Oskarżony był osobą zdatną do zawinienia, ze względu na wiek, jak i pełną poczytalność. Oskarżony był zdolny do rozpoznania bezprawności swojego czynu, znajdował się w sytuacji, która nie wykluczała możliwości dania posłuchu normie prawnej. W realiach tej sprawy nie zachodzą okoliczności wyłączające bezprawność czynu oskarżonego lub jego winę.

#	3.2. Podstawa prawna skazania albo warunkowego umorzenia postępowania niezgodna z zarzutem		
---	--	--	--

Zwięźle o powodach przyjętej kwalifikacji prawnej			
#	3.3. Warunkowe umorzenie postępowania		
Zwięźle wyjaśnienie podstawy prawnej oraz zwięźle o powodach warunkowego umorzenia postępowania			
#	3.4. Umorzenie postępowania		
Zwięźle wyjaśnienie podstawy prawnej oraz zwięźle o powodach umorzenia postępowania			
#	3.5. Uniewinnienie		
Zwięźle wyjaśnienie podstawy prawnej oraz zwięźle o powodach uniewinnienia			
4. KARY, Środki Karne, PRzepadek, Środki Kompensacyjne i środki związane z poddaniem sprawcy próbie			
Oskarżony	Punkt rozstrzygnięcia z wyroku	Punkt z wyroku odnoszący się do przypisanego czynu	Przytoczyć okoliczności

W. Ż. (1)	1	1	<p>Mając na uwadze poczynione ustalenia faktyczne, analizując i oceniając w powyższy sposób zebrany w sprawie materiał dowodowy, nie budzi wątpliwości, iż zachowanie oskarżonego stanowi czyn zabroniony o dużej społecznej szkodliwości.</p> <p>Przy ocenie stopnia społecznej szkodliwości Sąd kierował się w szczególności:</p> <ul style="list-style-type: none">- rodzajem dobra naruszonego przez zachowanie oskarżonego jakim jest uczciwość i zasady fair play w rywalizacji sportowej;- znacznymi rozmiarami wyrządzonej szkody nie tylko w aspekcie finansowym ale również na płaszczyźnie oszukiwania kibiców przychodzących oglądać w ich mniemaniu uczciwe widowisko sportowe, gdzie o zwycięstwie zdecydują jedynie umiejętności a co najwyżej szczęście;- działaniem w ramach zorganizowanej grupy przestępczej;- popełnieniem przestępstwa z zamiarem bezpośrednim;- motywacją sprawcy, który działał w celu osiągnięcia korzyści majątkowej.
-----------	---	---	--

Wymierzając karę jako okoliczność łagodzącą Sąd uwzględnił uprzednią niekaralność oskarżonego.

Jako okoliczności obciążające Sąd wziął pod uwagę, że oskarżony działał z niskich pobudek, tj. chęci osiągnięcia korzyści majątkowej. Za swoją działalność żądał od właścicieli klubów bardzo wysokich gratyfikacji. Trzeba pamiętać, że był to rok 2004 a W. Ż. (1) otrzymał bardzo dużą jak na tamte czasy kwotę 20000 złotych. W. Ż. (1) jako doświadczony znany piłkarski sędzia, będąc obserwatorem powinien być przykładem i wzorem do naśladowania dla młodszych kolegów. On natomiast zaślepiony rządzą pieniądza psuł od początku sędziów, z których niektórzy dopiero wchodzili do zawodu. Stawiał ich w bardzo niezręcznej sytuacji, uzależniając niejako ich dalszy rozwój zawodowy i możliwość awansu od pójścia na „współpracę” z tą grupą przestępczą. W. Ż. (1) jako jedno z ogniw tej grupy przestępczej przyczyniał się do wypaczania widowisk sportowych i uczciwej rywalizacji sportowej. Swoim zachowaniem doprowadzał do oszukiwania tysięcy kibiców, którzy naiwnie myśleli, że oglądają

uczciwe widowisko sportowe. Zachowania grupy w której działał oskarżony miały też wpływ na rozwój i podnoszenie umiejętności przez piłkarzy. Widzieli oni bowiem, że nie warto się starać, gdyż to nie ich umiejętności mają znaczenie przy końcowym wyniku. Tym samym W. Ż. (1) zamiast siłą swojego autorytetu być wzorem dla młodych pokoleń sędziów, piłkarzy, kibiców stał się jednostką, która w znaczny sposób przyczyniła się do degrengolady polskiego środowiska piłkarskiego w tamtym czasie.

Mając na uwadze powyższe kwestie, a także zważając, aby kara była współmierna do stopnia winy i społecznej szkodliwości czynu, a także, aby zrealizowała cele zapobiegawcze i poprawcze w stosunku do oskarżonego oraz wytyczne w zakresie prewencji ogólnej, Sąd wymierzył W. Ż. (1) karę 1 roku pozbawienia wolności.

Z uwagi na okoliczność, że W. Ż. (1) działał w celu osiągnięcia korzyści majątkowej, Sąd wymierzył mu na podstawie art. 33 § 2 kk karę grzywny w ilości 130 stawek dziennych, przyjmując wysokość jednej stawki dziennej na kwotę 40 złotych.

			<p>Miarkując wysokość kary grzywny, oprócz okoliczności wskazanych powyżej Sąd miał na uwadze również sytuację materialną i osobistą oskarżonego. Oskarżony podaje wprawdzie, że utrzymuje się z emerytury w kwocie około 2.200 złotych i nie posiada żadnego majątku. Sąd do tych twierdzeń podchodzi jednak z dużą dozą ostrożności. Trzeba pamiętać, że przez wiele lat oskarżony pracował i uzyskiwał regularne dochody. Nie jest też tajemnicą, że zarobki w świecie piłkarskim, nie tylko piłkarzy, delikatnie mówiąc nie są małe. Tym bardziej, że W. Ż. (1) przez lata zajmował eksponowane stanowiska. Dlatego też zdaniem Sądu nie sposób przyjąć, że nie ma on zgromadzonych żadnych oszczędności i obecnie żyje jedynie ze skromnej emerytury. Ponadto nie ma on nikogo na swoim utrzymaniu. Dlatego też zdaniem Sądu ustalenie wartości jednej stawki na poziomie 40 złotych nie przekracza jego możliwości finansowych.</p>
W. Ż. (1)	2	1	<p>Na podstawie art. 69 § 1, 2 i 3 kk, art. 70 § 2 kk wykonanie orzeczonej kary pozbawienia wolności warunkowo zawieszono na okres próby wynoszący 3 lata. Zawieszając wykonanie kary Sąd kierował się przede</p>

wszystkim tym, iż oskarżony jest osobą niekaraną a co za tym idzie orzeczenie bezwzględnej kary pozbawienia wolności nie jest konieczne. W ocenie Sądu w niniejszej sprawie nie ma podstaw do izolacyjnego oddziaływania na postawę oskarżonego, a jedynie słusznym rozwiązaniem jest surowe napiętnowanie jego występku. Na tle całokształtu zgromadzonego materiału dowodowego, nie jest zasadna izolacja oskarżonego, ale próba zdyscyplinowania oskarżonego do poprawy swojego postępowania. W ocenie Sądu czynnikiem dodatkowo mobilizującym oskarżonego będzie realna obawa zarządzenia wobec niego wykonania orzeczonej kary pozbawienia wolności, w sytuacji gdy ponownie popadnie w konflikt z prawem.

Zgodnie z art. 69 § 3 kk obowiązującym w dacie popełnienia przestępstwa, zawieszenia wykonania kary nie stosuje się między innymi do sprawcy określonego w art. 64 § 2 kk, chyba że zachodzi wyjątkowy wypadek, uzasadniony szczególnymi okolicznościami.

Zdaniem Sądu taki wypadek zachodzi w niniejszej sprawie. Sąd ma tutaj na uwadze, że

			<p>oskarżony jest już osobą w podeszłym wieku a od popełnienia czynu upłynął bardzo długi okres.</p> <p>Zgodnie z art. 70 § 2 kk w brzmieniu obowiązującym na dzień popełnienia przestępstwa, w wypadku zawieszenia wykonania kary pozbawienia wolności wobec sprawcy <u>młodocianego</u> lub określonego w art. 64 § 2, okres próby wynosi od 3 do 5 lat.</p> <p>W ocenie Sądu minimalny okres 3 lat próby w sposób dostateczny pozwoli na weryfikację postawionej wobec oskarżonego pozytywnej prognozy kryminologicznej. To natomiast czy oskarżony zrealizuje pozytywną prognozę kryminologiczną zależy tylko i wyłącznie od niego.</p> <p>Zgodnie z art. 73 § 2 kk w brzmieniu obowiązującym na dzień popełnienia przestępstwa, dozór jest obowiązkowy wobec młodocianego sprawcy przestępstwa umyślnego, a także wobec sprawcy określonego w art. 64 § 2. Dlatego też Sąd oddał oskarżonego pod dozór kuratora w okresie próby.</p>
W. Ż. (1)	3	1	<p>Zgodnie z art. 45 § 1 kk jeżeli sprawca osiągnął z popełnienia przestępstwa, chociażby pośrednio, korzyść majątkową niepodlegającą</p>

			<p>przypadkowi przedmiotów wymienionych w art. 44 § 1 lub 6, sąd orzeka przepadek takiej korzyści albo jej równowartości. Przepadku nie orzeka się w całości lub w części, jeżeli korzyść lub jej równowartość podlega zwrotowi pokrzywdzonemu lub innemu podmiotowi. Jak stanowi natomiast art. 45 § 6 kk objęta przypadkiem korzyść majątkowa lub jej równowartość przechodzi na własność Skarbu Państwa z chwilą uprawomocnienia się wyroku, a w wypadku, o którym mowa w § 4 zdanie drugie, z chwilą uprawomocnienia się wyroku oddalającego powództwo przeciwko Skarbowi Państwa.</p> <p>Z popełnionego przestępstwa W. Ż. (1) osiągnął korzyść majątkową w kwocie 20 000 złotych. Dlatego też Sąd orzekł przepadek kwoty 20 000 złotych tytułem równowartości korzyści majątkowej osiągniętej z przestępstwa.</p>
W. Ż. (1)	4	1	<p>Zgodnie z art. 41 § 1 kk Sąd może orzec zakaz zajmowania określonego stanowiska albo wykonywania określonego zawodu, jeżeli sprawca nadużył przy popełnieniu przestępstwa stanowiska lub wykonywanego zawodu</p>

			<p>albo okazał, że dalsze zajmowanie stanowiska lub wykonywanie zawodu zagraża istotnym dobrom chronionym prawem.</p> <p>Oskarżony przy popełnieniu przestępstwa nadużył stanowiska związanego z organizacją profesjonalnych zawodach sportowych i uczestnictwem w takich zawodach.</p> <p>Dlatego też Sąd orzekł wobec oskarżonego zakaz zajmowania stanowisk związanych z organizacją profesjonalnych zawodów sportowych i uczestnictwem w takich zawodach.</p> <p>Sąd orzekając ten zakaz na okres 2 lat miał na uwadze już dość podeszły wiek oskarżonego a co za tym idzie realną możliwość zajmowania przez oskarżonego takich stanowisk.</p>
5.	1Inne ROZSTRZYGNIECIA Zawarte w WYROKU		
Oskarżony	Punkt rozstrzygnięcia z wyroku	Punkt z wyroku odnoszący się do przypisanego czynu	Przytoczyć okoliczności
6. inne zagadnienia			
W tym miejscu sąd może odnieść się do innych kwestii mających znaczenie dla rozstrzygnięcia,			

<p>a niewyjaśnionych w innych częściach uzasadnienia, w tym do wyjaśnienia, dlaczego nie zastosował określonej instytucji prawa karnego, zwłaszcza w przypadku wnioskowania orzeczenia takiej instytucji przez stronę</p>		
<p>7. Koszty procesu</p>		
<p>Punkt rozstrzygnięcia z wyroku</p>	<p>Przytoczyć okoliczności</p>	
<p>5</p>	<p>Na podstawie art. 627 kpk Sąd zasądził od oskarżonego na rzecz Skarbu Państwa w całości koszty sądowe, na które składają się wydatki w kwocie 1.060,80 zł oraz opłaty w kwocie 1.220 zł.</p> <p>Na wydatki w sprawie złożyły się:</p> <ul style="list-style-type: none"> - ryczałt za doręczenie wezwań i innych pism w postępowaniu przygotowawczym w kwocie 20 zł oraz w postępowaniu sądowym w kwocie 20 zł - na podstawie art. 618 § 1 pkt 1 kpk i § 1 Rozporządzenia Ministra Sprawiedliwości z dnia 18 czerwca 2003 r. w sprawie wysokości i sposobu obliczania wydatków Skarbu Państwa w postępowaniu karnym (Dz. U. z 2003 r. Nr 108, poz. 1026 z późn. zm.); - opłata za udzielenie informacji z rejestru 	

skazanych w kwocie 30 zł na podstawie art. 618 § 1 pkt 10 kpk i § 3 ust. 1 Rozporządzenia Ministra Sprawiedliwości z dnia 18 czerwca 2014 r. w sprawie opłat za wydanie informacji z Krajowego Rejestru Karnego (Dz. U. z 2014 r. poz. 861 z późn. zm.);

- zwrot kosztów dojazdu świadków w łącznej kwocie 550,80 złotych na podstawie art. 618 § 1 pkt 7 kpk i art. 618a kpk i § 2 Rozporządzenia Ministra Infrastruktury z dnia 25 marca 2002 roku w sprawie warunków ustalania oraz sposobu dokonywania zwrotu kosztów używania do celów służbowych samochodów osobowych, motocykli i motorowerów niebędących własnością pracodawcy (Dz. U. 2002r., Nr 27, poz. 271);

- zwrot kosztów noclegu świadków w łącznej kwocie 440 złotych na podstawie art. 618 § 1 pkt 7 kpk i art. 618a kpk i § 7 ust. 2 pkt 1c w zw. z § 8 ust. 1 Rozporządzenia Ministra Pracy i Polityki Społecznej z dnia 29 stycznia 2013 roku w sprawie należności przysługujących pracownikowi zatrudnionemu w państwowej lub samorządowej jednostce sfery budżetowej z tytułu podróży służbowej (Dz. U. 2013r., poz. 167).

Opłatę zasądzono na podstawie art. 2 ust. 1 pkt 3 i art. 3 ust. 1 ustawy z dnia 23 czerwca 1973 roku o opłatach w sprawach karnych (Dz. U. z 1983 r. Nr 49, poz. 223 z późn. zm.).

Sąd zasądzając od oskarżonego koszty sądowe miał na uwadze, iż oskarżony uzyskuje regularne dochody na poziomie 2.200 złotych miesięcznie. Jednocześnie nie ma nikogo na swoim utrzymaniu. Ponadto co do kwoty uzyskiwanych przez oskarżonego dochodów Sąd podchodzi z dużą dozą ostrożności. Trzeba pamiętać, że przez wiele lat oskarżony pracował i uzyskiwał regularne dochody. Nie jest też tajemnicą, że zarobki w świecie piłkarskim nie tylko piłkarzy, delikatnie mówiąc nie są małe. Tym bardziej, że W. Ż. (1) przez lata zajmował eksponowane stanowiska. Dlatego też zdaniem Sądu nie sposób przyjąć, że nie ma on zgromadzonych żadnych oszczędności i obecnie żyje jedynie ze skromnej emerytury. Ponadto nie ma on nikogo na swoim utrzymaniu. Tym samym ma on możliwość uiszczenia zasądzonych kosztów sądowych. Nie przekraczają one jego możliwości finansowych.

6. 1Podpis	